

קדשי מוזב פרק רביעי מעילה

יח.

עין משפט גר מצוה

לד א מיי פטוי מהל
מחללות אסורות הלכה
די:
לה ב מיי פטוי מהל כלים
הלכה ד:
לג ג ד מיי פטוי מהל ג:
לד א מיי פטוי מהל מסכות
ה:
לז ב מיי פטוי מהל ג:
לח א מיי פטוי מהל ג:
לז ב מיי פטוי מהל ג:

תורה אור השלם

- נפש כי תמעל מעל
והביא את אשמו לז אויל
תמים מן הזאת בערפר
בכף שקלים בשקל הקדש
ולא יקרא ה טו
דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש כי
תשטה אשתו ומעלה בו
במברכה ה יב
קולעו באדמה
אבותיהם וענו אחר אליה
עמי הארץ אשר השמיד
אלהים ממצרים:
דברי הימים א כה

מוסף רש"י

הערה להכלא וכלאי הכרס
מצטרפין. אם נפלו שניים
לפחות מתחילין (טו, טז). כל
שהוא. כלל האילנות (מכות
יז שבתות כא) לכות.
התכלא (שבתות טו, טז).
הבגד והשק. הויאל וזממן
קריב להיות שור, מצטרפין
לשאלת פל הפק, שאם אין
שקל ד' הניב שיהא חמור
משלמו, אלא השק אינו משלים
הבגד החמור. קט מעלה של
עוים עשו והוא עב וימר מן
הבגד ואינו מועיל לעניוין על
עור (סוכה יז וכוני"ז שבת
טו).

הדרן עלך קדשי מוזב
כשהיה היה לא מעל עד
שיפגום. דע שחמר ממנו,
דקוין דקדושת דמיס היא לא
מעל עד שחמר דממיה, כגון
ששק של חמור לו חמרה של
החמרה, דקוין דבעלת מוט
היא קיימת לזמיה וקו"ל כל
הטעם דמיס אין מועילין זו
עד שחמר דממיה, אבל כל
ששק עומד לממיה, כגון כוס
ועל זה וכן קדוש, כיון שנהנה
לא אפי"ש שלא חמור מעל
(ועי"ב וכוני"ז טו, טז). כשהיה
מזה, דלא למי קיימת, דאין
מזה, אלא הקדושת להלכין
לנכסין, כיון שנהנה. כשהו
פרוטה, מעל. אפי"ש שלא
חמור, והאי מעל מדרגת
הוא, דלאחר שמתה דאין
הוא מעלה מדרושתיה, אלא
מאי וכוני"ז טו, טז).

רבינו גרשום

כלומר הדרושתיה ראשון
ושני עבדי ביה מלחא
בשלישי הואיל וראשון
עבדי שני ושני עבדי
שלישי: והערה וכלאי
הכרס מצטרפין האוכל חצי
שיעור מזה וחצי מה
מצטרפין ללקות את
הארבעים. הבגד, שהוא
מטמא שלישה על שלשה:
והשק, שהוא חמור ארבע
על ארבע: הבגד מצטרף

תני אין צריבין צרפה. תימה דצפרק בתרם דמסכת ע"ז (דף סח):
קאמר לר"ש לנערף הימר לאיסור וליתסר ומשני ר"ש לטעמיה דתנן
הערה וכלאי הכרס רש"י אין מצטרפין אלא משמע דאין מצטרפין ר"ל
דאין מצטרפין ממנו וי"ל דהוא דמס' ע"ז לאו היינו הך דהכא אלא הוא
דאין מצטרפין וי"ל דנסיפא דמסנה (אחמק)
דמיימי כספ"ר ר"ע (שבת דף פט:) דצפרין
שניש ושלה שמות ותניא צפיפא ר"ש
אומר שני שמות ממין אחד או שני מימין
משם אחד אין מצטרפין ורואה לומר דאין
מצטרפין כיון דאין שניהם אלא אחד
עו ממין אחד והש"ס קי"ר הלשון ולא
עו דק קלת מן המשנה וא"ס מאי לירוק
בעי התם והא אימ ליה כל שהוא למכות
י"ל דהיינו דווקא כשהאיסור צעין ואוכלו
אזל התם מיירי שהוא צמערות כגון
ערלה וכלאי הכרס שנתערבו יחד וזכי
האי גוונא לא אמר ר"ש כל שהוא למכות
י"ל דאם לא כן ל"ל קרא צמיר (דף לה):
אפסחסי (דף מג): להיתר מצטרף
ולאיסור י"ו וסס פירשמי והתם כשהיא
דשבת (דף פט): רואה לומר שנתערבו ציח
דקדמי ציחולמי ציחא ציחא
התרומה תרומת משר של דמאי עולין
בזמח ומאה מצטרפין וע"ז אלא הכל
מיירי י"ו בלא נתערבו דהא לא קמי
עולין צחח י"ו ומאה (ט): הבגד והשק
ובר' גוולה. פירוש דרך החרוגת שיש
צידה בלא צדדים שלא תהיה מתלקת
יומר מדאי (י) וכן קול"ה תמיס (ט):
הדרן עלך קדשי מוזב

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

בתנ"י הערה וכלאי הכרס מצטרפין. (כ' דלמ"ר) נצי פגול וטור:
גב' והסניא כל שהוא נמוס. האכילה כל שהוא עובר בלאו וא"כ למאי
מצטרפין: בתנ"י הנגד. שהוא מטמא ג' אכזבות על ג' אכזבות:
השק. שיעורו ד' טפחים על ד' טפחים: הבגד מצטרף לשק שקל
היינו (א) לארבעה על ארבעה וכן לשק
אחד ואחד מצטרף לקל היינו לשק
מצטרף לעור לחמשה על חמשה והעור
לנפך לששה על ששה דהיינו לקל היינו
אלל כל הקל עם החמור ולהכי מנה לכו
הכי הבגד והשק והעור והעור והמזבץ (ב) כולן
מצטרפין זה עם זה: מפני שהן ראויין
לנמא צמוצב. מפני שכשיש בין כולן
שיעור אחד זו בין שניהם ראויין לנמא
מוצב זו עליו הלכך מצטרפין: גב' טהא
קיעש מונק. שאם חתך מכולן משהו
מכל היו דמנן צממתי. מהבגד ומשק
ומעור וממפך ועשה מכולן בגד. למשכ
ג'. כלומר אם חישב עליו לעשותו
למשכ כגון לתפורי צכמת אם יש בזהו
בגד שלשה על ששה הואיל ורואי לעשות
ממנו טעליא לכסת שנקרע מטמא משום
משכ: ואם חישב לנמא צמוצב לעשותו
טעליא בגד אם יש בזהו בגד טפה על
טפה מטמא משום י"ו זכ: לאחיה. אם
חישב עליו לאחיה מטמא אפילו בכל
שהוא: מאי לאחיה אמר ר"ל שכן עומד
לנוול. שכן ראי איתו בגד לאורגיס
עו שהוא מצטרף המטום של אורג צסוינן
או צשום דעלך לתקור כו"ק בגד כל
שהוא על אכזבו להגין עליו שלא יחמכו
הטום והיינו עומד לנוולה לכו"ק על
אכזבו כשאורג המטום החוטין ונוולה
היא ראיגה כדלמתינן צממ' גטיין (דף
ה). אכשמה דיצבא ונוולה: הויאל ורואי
כורכין בגד כל דהו על ידיהם שלא
יתלכלכו דבגד התמיס הלכך מקבל
טומאה: הדרן עלך קדשי מוזב

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

הנהגה שוה פרוטה מן ההקדש
אפי"ש שלא פגם פגם
כשהיה מזה י"ו כיון שנהנה מעל עד שיפגום
ומלמלא ת"ר נפש אחד היחיד ואחד הנשיא
ואחד המשיה י"ב תמעל מעל אין מעל אלא
שניו וכן הוא אומר איש איש כי תשמה
אשתו ומעלה בו מעל ואומר וימעלו באלהי
אבותיהם

אחרים שהם מתיב ורואי חולין ומתקין: (א) בעלה ומדבקת בנאוי שלה שחית ונתקת דבריה במח: (א) הבעלים גם ה שניו הוא שמוניח הקבי' שהוא חי וקיים לצנח ודובקים באלהים